

بي وخته سېلاب

ليکوال: ډاکټر معمار حشمت الله اتمر
پېڅليک: تله / کال ۱۴۰۶ لېږدي

Ketabton.com

بي وخته سيلاب

.....

ليکي پوهه:

سرليک: بي وخته سيلاب

ليکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ، و اتمر ، ،

ابډپټور:

د پڅښتنې ډيزان: ډاکټر معمار حشمت الله ، و اتمر ، ،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: مياشت - تله / کال ۱۴۰۶

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بي اخځ
بنووني ترې د گټې اخيستنې اجازه نه شته.

لبرلیک

سرلیک

چوپری

- ۱.....پڅښتنی.
- ۲.....بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳.....لیکي پوهه:
- ۴.....لړلیک
- ۵.....تران (پیل، شروع، برید)
- ۷.....د یادښتونو له پاره:
- ۸.....کیسه، داستان یا ناول:
- ۴۹.....د چاپ شویو کتابونو لېست
- ۵۴.....د کار لاندې کتابونو لېست
- ۵۵.....د امکان او وخت په صورت کې.....
- ۵۶.....د پڅښتنی څټ

بي وخته سيلاب

.....

تران (پيل، شروع، بريد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بي پایه ستاينه او بي حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چي د وجود
مانی او کاینات یی د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل
سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پیژندلو پرته جوړ کړل. هغه د
ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت
یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه
راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهی او بی
وسی یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل می و غوښتل یوه بل حقيقي داستان (کیسه، ناول)، ولیکم کوم
چي په بغلان ولایت کی کیسه یی تېره شوې ده، غواړم د خپلو
کتابونو مینه والو او لوستونکو سره یی گډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مېنه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید
اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکنو کی توپیر راوړم
چي د هرې څانگې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ
کړي چي لیکنې می توپیر و لري او هم به می مینه وال ډېر شي.

بې وخته سیلاب

.....

پاکه ربه!

ز مور له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو مور له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پیژنو. ز مور سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخبه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپیڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

يادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هېله کېږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره گډ (شریکه) کړئ.
- انځورونه د گوگل سایټ نه د داستان(ناول) مطابق اخیستل شوي دي.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

بې وخته سیلاب

.....

د یادښتونو له پاره:

..... ۱-

..... ۲-

..... ۳-

..... ۴-

..... ۵-

..... ۶-

..... ۷-

..... ۸-

..... ۹-

..... ۱۰-

بي وخته سيلاب

.....

کيسه، داستان يا ناول:

د پسرلی ښکلي ورځې په چټکۍ سره تېرې شوي.
اوري موسم ورسېد.
اوا(هوا) توده شوه.
گرمي به ورځ تر بلې ډېرېده.
ورځې اوږدېدې.
لمر وختي راخوت او وړانگې به يې پر ټوله ځمکه خپرېدې.
اوا به ورو، ورو تودېده بيا لس، دولس او دوې بجو کې لوړوالي ته رسېده.
تابه ويل چې، لمر کوز شوی دی.
لمر ته، گذاره (طاقت) نه کېده.
ټولو به کوښښ کوه تر څو ځانونه سيوري ته ورسوي.
څاروي او مرغانو به هم کوښښ کوه ځانونه تر سيوري لاندې خوندي کړي.
کروندگر(بزگران) به سهار لمانځه نه وروسته کروندو ته، تلل او پر کار به يې پيل کوه، بيا به يې تر ۹ بجو البته کار کوه، وروسته به بېرته خپلو کورونو ته، تلل.
پر هغو به خولي بهېدې او په سرونو به يې څادرونو اچولي وو.

بې وخته سیلاب

.....

چابک، چابک به په لارې تلل.
په کورونو کې به تر څپرو لاندې کښېناستل.
یخې اوبه او گرم چایونه به یې څښل.
چا چې برېښنا درلوده، پکې به یې چالانول او تر پکوو لاندې به یې
خپلې دمې نیوې.
اوا(هوا) نوره هم تودېده (گرمېده).
خلکو به د اوړي ورځې شمېرې.
څو ورځې تېرې شوې.
په آسمان کې لږې ورځې پیدا شوې.
دا ورځې سپینې وې.

بې وخته سیلاب

.....

کله به څرگنده او کله به ورکې شوې.

څو ورځې نورې هم تېرې شوې.

او(هوا) نوره هم گرمه (توده) شوه.

په ځینو سیمو او ولایتونو کې بیا څرې ورېځې څرگندې شوې.

ورېځې لږې وې.

خو!

هرې خوا به ګرځېدې.

کله به ډېر او کله به لږېدې.

بې وخته سیلاب

.....

په ځینو ولایتونو کې به ورځ تر بلې گرځېدې.

اوا(هوا) نوره هم تودېده.

د خلکو حوصله به لږېده.

ټول د باران په تمه وو.

هرچا به دعاوې کوي چې، باران وشي.

هیچا به د خیر کلمه ورسره نه یادوه.

څو ورځې نورې هم تېرې شوې.

اوا(هوا) ډېه شوه.

تورې ورپځې مخ په زیاتېدو شوې.

بې وخته سيلاب

.....

په ځينو ولايتونو کې بارانونه پيل شوو.
ځينو کې به د شپې او ځينو نورو کې په د ورځې هم ورېدل.
پر اوا يې هېڅ اغېزه (تاثير) و نه کړه.
ټول ورته خوشحاله وو.
باران ښه په خوند ورېده.

په ځينو ولايتونو کې سيلابونه (سېلابونه) جاري شوو.
ويالې (بيالې) د اوبو ډکې او پر پښتو وا وښتې.
خړې اوبو (د باران اوبو) ځمکو ته مخه وکړه.
هر څه يې تر اوبو او خټو کړل.
په ځينو ځايونو کې خوړونه جاري شوو.

بې وخته سيلاب

.....

وچ خوړونه هم د اوبو ډک شوو.
کورونه يې ترې لاندې کړل.
ځينو ولايتونو کې د شپې سپلابونه جاري شوو.
خلک يې خواږه خوب ته پرې نه بنودل.
د کلا گانو دېوالونه يې ړنگ او اوبه انگر و ته د ننه شوو.
کوټې يې و نړوې.
څاروي، انسانان يې تر کوټو لاندې کړل.
د وتو او تېښتې لار نه وه.
هرې خوا خړې اوبه تاوې وې.

بې وخته سيلاب

.....

سیندونه ، ویالې او پټي یوه شان بنکارېدل.

موټر هم په اوبو کې بند(گیر) پاتې وو.

ځيني خلکو بيا له ډاره، خپلو بامو ته ختل.

هغوی په دې سوچ وو چې الله به خوندي وي.

هغوی د ځانه سره پیسې او گانې هم خپرولې وې.

ودانې د خټو وې.

بیخونه یې اوبو پاسته کړي وو.

ډېری یې ونړېدې.

خلک اوبو ته وغورځېدل.

بې وخته سیلاب

.....

خښې نور يې خوندي (بچ) شوو.

هغوی الله په بامونو بند (ایسار) پاتې وو.

د کوزېدو لارې نه وې.

هرې خوا په لوېشتو اوبه او خټې وې.

اوبه په کوټو کې هم تاوېدې.

ډېر شیان یې له ځانه سره، د یوې سیمې نه بلې سیمې ته وپورل.

خښې نور هم د خټو لاندې شوو.

په سل هاوو څاروي، ځناور، چرګان، چرګې یې ترې لاندې کړل.

بې وخته سیلاب

.....

یواځې بټې (بتکې) به لامبو وهي.

د هغوی له پاره اوبه تر زنگنو وي.

خو!

هغوی یې هم د یوې سیمې نه بلې ته له ځانه سره بوتلې.

لاره ورکه وه.

هر چا به د خپل سر غمه خوره.

څوک د خوراک او څښاک په غم کې نه وو.

ټولو د تبېنټې لارې لټوې.

مړي خورا ډېر وو.

د رنځورانو او ماشومانو ژغورنه هم آسانه کار نه وه.

بې وخته سیلاب

.....

ډېری ماشومان تر نن ورځې ورک دي.
په ځینو سیمو کې کوشنیاں وژ غورل شوو.
ځینو نورو سیمو کې تر خړو اوبو لاندې شوو.
تر ټولو خونړي سېلابونه د شپې له خوا وو.
کوم چې کورونه یې ونړول او خلک یې بیده تر کورونو لاندې کړل.
مرستې او مرستندويي موسسې هم نه وې.
نه امبولانس وو نه هم چورلکي.

شپه تېره او ورځ رڼا شوه.
ډېری خلک له ورايه نږدې غونډيو ته ختلي وو.
بيا باران ودرېد.

بې وخته سیلاب

.....

سیلابونه هم ورو، بیا پای ته ورسېدل.
ژوندي پاتې شوي خلک د دوستانو په لتون کې شوو.
هرې خوا جنازې وې.
ډېری په کې ماشومان وو.
هغوی تر کوټو لاندې شوي وو.
ځینې نور په کې ټوله کورنۍ وې.
خلک شاوخوا ګرځېدل.
مړي یې موندل، د کور او کلي خلکو په مرستې یې خاورو ته سپارل.
محمد حسن چې د بغلان ولایت بورکي ولسوالۍ اوسېدونکی وو، په
کورکې به یې ویل:
سېر کال ډېره گرمې ده.
خدای وکړي چې باران و ورېږي.
اوا سره کې.
ورېځې الله هم تاوې را تاوېږي.
خو د ورښت پټه نه لگېده.
د هغه زړه ډېر په تنګ و.
کله به بازار ته، ته او د خپلو ملګرو سره یې کتل.
کور ورته ځای نه ورکاوه.

بې وخته سیلاب

.....

هغه معلول هم و.

په ډېرو ستونزو به له کوره و وت او د نورو معلو لښو سره به یې لیده کاته کول.

ټولو به د معلولینو په حقوقو غږېدل.

یوه به د بل نه حقوق ورکړي په هکله پوښتنې کوي.

هر یوه به ویل:

خیر او خیریت دی.

کارنو سره روان دي.

اسناد د مالي په وزارت کې دي.

کېدای شي په دې اونی (هفتي) کې امضا او بیا بانک ته ولېږل شي.

خو ورځې تېرې شوي.

هغه د کوره و وت.

خپل ملگري کور ته روان شو.

نیمه گړی تېره شوه.

خپل ملگري کور ته ورسېد.

دروازه یې وټکوه.

د ملگري زوی یې، دروازي ته راغی.

دروازه یې خلاصه کړه.

بې وخته سیلاب

.....

محمد حسن ته یې سلام ورکړ.

محمد حسن هم د هغه سلام ته، وعلیکم و ویل:

بیا یې و پوښتل:

پلار دې په کور کې دی؟

هغه و ویل:

هو!

هغه ته و وایه چې محمد حسن راغلی دی.

هغه و ویل:

سمه ده!

هغه دروازه پورې کړه او بېرته انگر ته د ننه شو.

کوټې ته لاړ چېرې یې چې پلار و.

کوټې ته ننوت.

پلار یې پر توشکې ناست و.

پلار ته یې سلام واچوه.

هغه هم د خپل زوی سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا پلار یې و پوښتل:

خیریت خو به وي؟

بې وخته سیلاب

.....

په دروازي کې څوک وه؟

هغه و ويل:

دروازې کې ستا ملگری محمد حسن و.

بيا هغه و پوښتل:

هغه څه شو؟

زوی يې و ويل:

هغه د دروازي تر شا ولاړ دی.

بيا پلار يې و ويل:

لاړ شه!

هغه راوړله!

زوی يې و ويل:

سمه ده!

بيا زوی يې دروازي ته لاړ او محمد حسن يې کور ته، وباله.

زوی يې مخکې او محمد حسن ورپسې و.

دواړه د مېلمه کوټې ته ننوتل.

د ملگري زوی يې و ويل:

ته دلته پر توشکې کښېنه!

بي وخته سيلاب

.....

هغه پر توشکي کښېناست او د ملگري زوی بالښت د هغه تر شا (څټ)
کښود.

داده!

زه دستي خپل پلار ته غږ کړم.

الک د کوتي د باندې شو او خپل پلار ته يې غږ کړ.

پلار يې سالون ته د ننه شو.

محمد حسن له حايه پاڅېد او د خپل ملگري سره يې روغېر وکړ.

ملگري يې محمد حسن ته وويل:

مهرباني!

پر توشکي کښېنه.

محمد حسن پر توشکي کښېناست.

بيا يې زوی ته وويل:

ورشه!

اکا (کاکا) ته دې شين چای راوړه.

الک د مېلمه کوتي نه و وت او چای پسې لاړ.

بيا د دواړو غوري پيل شوې.

محمد حسن خپل ملگري ته وويل:

دلته او! (هوا) ډېره گرمه ده.

بې وخته سیلاب

.....

راځه چې کابل ته لاړ شوو.

الته اوا سره ده.

هم به تفريح وکړو او هم به د خپلو حقوقو په هکله پوښتنې وکړو.

کېدای شي پېسي، بانک ته راغلي وي.

ملګري يې و ويل:

بنه خبره ده.

زما هم زړه وه چې ستا کور ته راشم او د تګ پلان ونیسو.

بنه شو چې ته، په خپله راغلي.

که نه زه ستا کور ته درتلم.

زما پښه ډېره درد کوي.

په لاره سم نه شم تلای.

اوس په لکړه ګرځم.

بنه شو چې ته راغلي.

زما له پاره، تاسو کور ته تګ ستونزمن و.

بيا کيسې، کيسې.

چای ورسېد.

د چای سره د خنجانو برگ وچ توت هم وو.

بې وخته سیلاب

.....

څه ناڅه چارماغ (چهار مغز) هم په کې ښکارېدل.
خورا خوندور او هېل لرونکی (هېلداره) چای و.
چای په مزه، مزه وڅښل شو.
بیا دواړو سره فیصله وکړه چې سهار وختې د موټرو هډې کې یوه د
بل سره ویني او یوه ځای به کابل ته لاړ شي.
څه وخت تېر شو.
غرمه نږدې شوه.
محمد حسن خپل ملګري ته وویل:
ستا په اجازه، زه به لاړ شم.
ملګري یې وویل:
څه کار لرې.
پاتې شه د غرمې ډوډۍ وخوره، بیا به لاړ شي.
محمد حسن وویل:
لاره ډېره ده.
ایله، ایله لاړ شم.
هسې ماو تا معیوبین یوو.
د نورو په شان ژر، ژر تللی نه شوو.
که کومه تیره کې مو پښه ونښلي بیا به معیوبت مو دوی چنده شي.

بې وخته سیلاب

.....

ملگري يې و خندل او ويې ويل:

ته هم ريښتيا وايي.

کښېنه بابا!

تر څو ډوډۍ تيار پري، غوري به وکړو.

بيا محمد حسن و ويل:

زورور سړی يې!

ستا زور څوک لري؟

ملگري يې و ويل:

ما او تا خو د کوشنيوالي خواره ملگري يوو.

بيا غوري پيل شوې.

غرمه شوه.

کوزه او چلمچي ورسېدل.

د مگري زوی يې، پر لاس مينځلو پيل کړ.

بيا لاس پاک يې ورته ورکړ تر څو خپل لاسونه وچ کړي.

هغوی لاسونه وچ او دستر خوان اوار شو.

وچه ډوډۍ و وېشل شوه.

بيا د شوروا کاسې هم ورسېدي.

بې وخته سیلاب

.....

هغوی په کاسو کې ډوډۍ ماته (میده) کړه او پر خوړولو یې پیل کړ.
ډوډۍ و خوړل شوه.

بیا چای هم ورسېد.

چای وروسته محمد حسن وویل:

اوس د لمانځه وخت ده.

خه چې، جومات ته لاړ شوو.

ملگري یې و منه او دواړه پاڅېدل.

د ملگري زوی یې د هغوی بوتان سم کړل.

هغوی د کوتې نه و وتل.

محمد حسن و ویل:

څومره گرمي ده.

په کوتې کې پکې چالانه وه.

په کیسو، کیسو کې ورځ تېره شوه.

په گرمۍ پوې نه شوو.

ملگري یې و ویل:

همداسې ده.

کله، کله راخته!

بې وخته سیلاب

.....

غوري به وکړو.

هسي مونږ کوم رسمي کاروبار نه لرو.

محمد حسن و ويل:

سمه ده!

بيا يې زياته کړه.

په پښتو کې يوه متل دی چې وايي:

مينه په تلو راتلو ډېر پري کله راځه او کله به زه درځم مينه

بيا دواړو وځنډل او د انگر نه د باندې شوو.

لږ ځنډ وروسته جومات ته ورسېدل.

لمړی اودس خونې ته لاړل.

اوداسه نه وروسته، بيا جومات ته ننوتل او لمونځ يې په جمع ادا کړ.

بيا د جومات نه و وتل او محمد حسن د هغه نه خدای پاماني واخيسته او خپل کور خوا ته روان شو.

مازيگر ناوخته خپل کور ته ورسېد.

هغه خوشحاله ښکارېده.

د کورنۍ غړو يې وپوښتل:

څنگه خوشحاله معلومېږي؟

ته خو غرمه هم را نه غلي؟

بې وخته سیلاب

.....

ډوډۍ دې خورلې او که نه؟

هغه و ویل:

نن خپل ملګري کورته، تللی وم.

ډوډۍ مې هم الته وخوړه.

ډېر ځنډ وروسته مې هغه ولید.

غورې مو سره وکړې او وخت مو ښه تېر شوو، هېڅ به گرمۍ پوی نه شوو.

د کورنۍ غړو یې و ویل:

دلته برېښنا نه وه.

د گرمۍ نه مړه شوو.

ښه شوه چې د ستا ورځ ښه تېره شوه.

بیا محمد حسن زیاته کړه.

ما او ملګري مو هوډ کړی چې سبا له خیره سره که د خدای رضا وه ، کابل ته ځو، الته به څو ورځې په یخنۍ کې تېرې کړو هم به د معلولیت حقوق تر لاسه کړو.

کورنۍ یې و ویل:

دا به ښه کار وشي.

هسې خوراكي توکي په کور کې پای ته رسېدلي (خلاص شوي)،
چای او بوره هم لږه پاتې ده.

بې وخته سیلاب

.....

غوري خو د پخوا هم نه خلاص شوي وو.
مقاعد ډگروال دې خیر یوسي، د هغه له کوره مو پور (قرض) کړل.
په خبرو، خبرو کې ماښام شو.
بیا کورنۍ یې هغه ته د سودا لیست جوړ او ورکړ، تر څو یې د کابل
نه واخلی او راوړي.
شپه تېره او سهار شو.
محمد حسن لمانځه ته پاڅېد.
اودس او لمونځ یې په کور کې وکړ.
بیا د کورنۍ غړو سره یې خدا پاماني وکړه او د کوره و وت.
موټرو اډې (هډې) ته روان شو.
الته ملګري یې د هغه په انتظار و.
محمد حسن اډې ته ورسېد.
ملګري یې هغه، د لرې ولید.
محمد حسن هم هغه ولید او خوا ته یې لاړ.
بیا دواړو سره روغېر وکړ.
سیوري خوا لاړل.
بیا موټر ته وختل، تر څو د کابل اډې (هډې) ته لاړ شي.
په موټر کې سره خوا په خوا کښېناستل.

بې وخته سیلاب

.....

بیا یې په غورو پیل کړ.

کیسې، کیسې.

په کیسو، کیسو کې کابل ادې (هډې) ته ورسېدل.

الته د موټر څخه بنکته (کوز) بیا د کابل ولایت موټرو خوا، لارل.

د کابل موټر تش و.

چندان سوارې نه وه.

هغوی په یوه غټ موټر کې کښېناستل.

پوره یوه گړۍ په موټر کې وو.

موټر لږ، لږ پک شو.

گړۍ وروسته بیا ټولې څوکۍ (سیتونه) پک شوو.

چلونکي موټر چالان او ورو، ورو له ادې، و وت.

بیا یې په لوړ آواز غږ کړ:

دعا د خیر!

ټولو د خیر دعا وکړه، بیا ټولو و ویل:

آمین!

موټر تېز او د کابل خوا یې حرکت وکړ.

څو ساعته یې مزل وکړ.

بې وخته سیلاب

.....

سالنګ ته ورسېدل.

الته ښکلي او سپره اوا (هوا) وه.

ټولو د موټر شیشې خلاصې کړې وې.

ښکلي او پاکه هوا به د هغوی سېري (هوايي کڅوړې) ته تله.

خلکو به خوشحالي کوي.

د شمالي سالنګ نه و وتل.

بيا سويلي سالنګ ته ورسېدل.

الته اوا لږ توده وه.

په تلو، تلو اوا (هوا) مخ په تودېدو شوه.

بيا پروان ولايت ته ورسېدل.

الته هم اوا (هوا) لږ توده وه.

خو!

د بغلان په شان نه وه.

بيا ورو، ورو کابل ښار ته ورنږدې شوو.

د کابل اوا (هوا) ښه وه.

الته هم بارانونه شوي وو.

د کابل په سيند کې اوبه ډېرې شوې وې.

بې وخته سیلاب

.....

اوبه هم خړې وې.

خس او خاشاک په کې روان وو.

داسې معلومېده چې په غرنيو سیمو کې، ښه بارانونه وربډلي وي.

د کابل ولسوالیو خلکو ته یې هم زیانونه رسولي وو.

هغوی کابل ښار ته د ننه شوو.

ماښام شو.

هر یوه د خپلو دوستانو کورونو ته لاړل.

د لیدو ځای یې سهار وختی، کابل بانک مرکزی دفتر کوم چې نوي ښار کې شتون لري و.

هغوی خپلو دوستانو کورونو کې شپه وکړه.

بیا سهار د وعدې سره سم، د کابل بانک مخي ته لاړل.

الته یې سره و لیدل.

بیا د رسمیاتو په شروع کېدو سره، هغوی بانک ته ننوتل او خپل حسابونه یې چک کړل.

د بانک مسول هغوی ته و ویل:

تر اوس دمه پیسې تاسو حسابونو کې، ناستي نه دي.

له کومه ځایه چې زه معلومات لرم کېدای شي سبا ستاسو په حسابونو کې پیسې کښېني.

بې وخته سیلاب

.....

هغوی خوشحاله شوو او د بانک څخه و وتل.
بله شپه یې هم د دوستانو سره وکړه.
پر سبایي بیا د بانک مخي سره د هغوی لیده کاته وو.
سهار وختي لکه بلې ورځې پاڅېدل او بانک خوا ته لاړل.
الله محمد حسن، لږ ځنډ وکړ.
ملګري یې غورګی (موبایل) اوچت او محمد حسن ته یې زنگ و واه.
محمد حسن خپل غورګی راپور کړ.
هغه پوی شو چې ملګری یې وختي رسېدلی دی.
بیا یې هغه ته به غورګي کي، سلام واچوه.
ملګر یې د هغه سلام ته و علیکم و ویل.
بیا یې محمد حسن ته و ویل:
چېرې ورک یې؟
هغه و ویل:
بس!
لږ ناوخته شوه.
په لاره کې یم.
ته د کومې ودانۍ تر سیوري لاندې کښینه!

بې وخته سیلاب

.....

زه در رسېرم، بیا به یوه ځای د ننه لار شوو.

د محمد حسن ملګري و ویل:

سمه ده!

ژر راشه!

اوا (هوا) گرمه ده.

محمد حسن و ویل:

سمه ده!

څو ډکيکي وروسته محمد حسن هم د بانک لوی دروازي ته ورسېد.

ملګری یې، د ودانۍ تر سیوري لاندې ناست او د محمد حسن پر انتظارو.

محمد حسن ورسېد.

هغه د خپل ځای نه اوچت شو.

بیا یې سره روغېر وکړ.

د څو ډکيکو خبرو نه وروسته، دواړه بانک ته ننوتل.

خپل کارتونه یې په نوبت کې کېښودل.

خپله د غروفو ته مخامخ پر څوکیو کېښناستل.

دوی ګری وروسته د هغوی نوبت ورسېد.

پیښې یې تر لاسه کړې.

بي وخته سيلاب

.....

بيا پر څو کيو کښينا ستل چې پيسې و شماري.

په دې وخت کې يې يوه کليوال راغی او د هغوی سره يې روغېر وکړ.

هغه هم د هغوی تر خوا کښېناست.

هغوی پيسې و شميرې.

پيسې پوره خو ډېرې زړې وې.

بيا ملگري يې و ويل:

پيسې خو ډېرې زړې دي.

خدای وکړي چې وچلېري.

ملگري يې و ويل:

چې شمېره يې سمه وي، کومه ستونزه نه لري.

په دې وخت کې محمد حسن خپل کليوال ته و ويل:

ته څه وخت راغلی يې؟

هغه و ويل:

زه پرون راغلم.

بيا محمد حسن وويل:

کور او کلي کې خيريتي وه؟

هغه و ويل:

بې وخته سیلاب

.....

زما تر راتگ پورې خیر او خیریتي وه.

خو!

نن سهار خبر شوم چې پرون شپه په سیمې کې سېلاب راغلی دی.

کورونه یې وېجاړ کړي او څه کسان یې له ځانه سره وړي دي.

څاروي، چرگان او چرگي هم مړې شوي دي.

زه ډېر په سوچ او تشویش کې یم.

زمونږ او تاسو کورونه هم ټول خامه وو.

په دې وخت کې محمد حسن ډیر خپه او کورنۍ یې ور په یاد شوه.

په سترگو کې یې اوښکې وڅرخېدې.

بیا یې خپل ملګري ته و ویل:

د سودا اخیستو نه به، تېر شوو.

د ولسوالۍ بازار نرخونه هسې لږ توپیر لري.

ښه به داوي چې بېرته خپلو کورو ته لاړ شو.

ملګري یې و ویل:

سمه ده!

زه هم په تشویش کې شوم.

بیا محمد حسن غورکې (تېلفون) له جبه و ویست او خپلې کورنۍ ته

یې زنگ و واوه.

بې وخته سیلاب

.....

د هغه د کورنۍ غړو، غورکي (تېلفون) بند و.

بيا يې بل ته زنگ و واهه.

د هغه غورکي (تېلفون) هم بند و.

محمد حسن وارخطا شو او له ځانه سره يې و ويل:

خدایه خیر کړې!

په دې وخت کې ملګري يې و ويل:

سوچ مه کوه!

ما هم زنگ و واهه.

څوک ځواب نه ورکوي.

کېدای شي د شبکې پایه چپه شوې وي.

نو ځکه غورکي، کار نه کوي.

په دې وخت کې محمد حسن و ويل:

خه چې اډې (هډې) ته ځان ورسوو.

ملګري يې و ويل:

سمه ده!

هغوی ټيکسي موټر ونيوه او راساً اډې ته لاړل.

الته په موټر کې کنبېناستل او پر بغلان يې حرکت و کړ.

بې وخته سیلاب

.....

د شپې ناوخته بغلان ولایت، پلخمرې ښار ته ورسېدل.

د سیمې موټر نه وو.

هغوی مجبوره شوو چې په هوټل کې پاتې او سهار وختې سیمې ته لاړ شي.

په ټلوېزیون او راډیو گانو کې به راز، راز خبرونه خپرېدل او د هغو تشویش به یې نور هم ډېراوه.

هغوی په سوچونو کې ډوب وو.

تر سهاره یې خوب و نه کړ.

بیا سهار لمانځه ته پاڅېدل.

اودس یې وکړ.

بیا یې نږدې جومات کې لمنځونه ادا کړل.

لږ وروسته د سیمې موټر و ادې ته لاړل.

موټر په سختۍ سره ډک او حرکت یې وکړ.

په غوړکې یې خوارۍ، وکړې.

خو!

کومه اړیکه ټینګه نه شوه.

ځنډ وروسته الته ورسېدل.

څه کلیوال یې مخې ته راغلل.

بې وخته سیلاب

.....

محمد حسن و پوښتل:

په کلي کې خیریتي ده؟

شبکې ولې کار نه کوي؟

هغه و ویل:

شبکې کار کوي.

محمد حسن و ویل:

خیر زما د کورنۍ اړیکه ولې نه ټینګېږي.

هغه و ویل:

نه پوهېږم.

بیا خپل کلي ته نږدې شو.

هر څه په بل مخ اوبنتي و.

د هغه د کورنۍ غړ او غوړ نه وه.

د هغه د کورنۍ ټول ۱۲ غړي، تري تم شوي وو.

نه یې مړي څرګندېده (معلومېده) او نه ژوندي.

هغه هک پک پاتي شو.

اوبنکي یې په سترگو کې وچې شوې.

هېڅ ورته ژړا نه راتله.

بې وخته سیلاب

.....
بیا هغه د امارت مسولینو نه مرسته و غوښته، هغوی هم و نه توانېدل
د محمد حسن سره د مرو په موندلو کې مرسته وکړي.

خو ورځې تېرې شوې.

د هغه د کورنۍ غړي چېرې د خټو لاندې شوي او یا سیند چېرې
وړي او تري تم شوي وو.

محمد حسن په روغتونو او کلینیکونو، ګرځېده.

هغه د بل کس سره مخ شو چې هغه د مرکزي بغلان د ولسوالۍ و.

هغه اسدالله نومیده چې د هغه هم د کورنۍ ۶ غړي یې تري تم شوي
وو.

هغه هم د خپلو کورنۍ غړو پسې ګرځېد.

بیا محمد حسن ښار مرکزي روغتون ته لاړ.

الته گل احمد سره آشنا شو.

د هغه هم خو د کورنۍ غړي یې مړه شوې وو.

هغه و ویل:

ما په خپله دلته د ۷۵ کسانو مړي ولیدل چې ډېری یې ښځې او
ماشومان وو.

هغه زیاته کړه:

زموږ د سیمې کورونه او کوڅې نړېدلي دي.

بې وخته سيلاب

.....

سبا د جمعي پر ورځ به چي د غوايي د مياشتي ۲۱ مه نيټه کپري،
موندل شوي مري به خاورو ته وسپاروو.

بې وخته سیلاب

.....

بې وخته سیلاب

.....

بې وخته سیلاب

.....

بي وخته سيلاب

.....

بې وخته سيلاب

.....

بې وخته سیلاب

.....

بې وخته سیلاب

.....

محمد حسن هم د مړو په راوېستني او ځښولو کې مرستې وکړې.

هغه هر څه له لاسه ورکړل.

اوس هغه ته روحي ناروغي هم پيدا شوې ده.

ډېری وخت هغه په سوچ کې وي.

پای

بی وخته سیلاب

.....

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معمارۍ افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
(برای اساتید انستیتوت های تخیکی و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخییک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۵. رسم تخییک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهر و)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

بي وخته سيلاب

.....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چي قانون نه شته (گډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲۶. مدرنه جوما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچین (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم

بې وخته سیلاب

.....

- (جلد اول)
۳۹. برف ها آب میشود
۴۰. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بودا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پيل
۴۵. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
- (جلد دوم)
۴۷. د شپېلۍ مينه (مه ينه) په کچه گړۍ کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مينه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د يوې ښونکې مینان په يوه ټولگي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گړي ماما مينه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مینې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او گړندۍ کړنلاره د معمارانو او انجینبرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
- (جلد سوم)
۵۹. سيدو او عیدو - د کوشنيوالي خواږه ملگري (پښتو ناول)

بي وخته سيلاب

.....

۶۰. د يوې مياشتې **ناوې** (پښتو ناول)
۶۱. دڅاڅکو هار (د يوه سړی لنډې کيسې)
۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
۶۳. کوشنۍ سوداگره (پښتو ناول)
۶۴. د کابل ښار معماري - **بي بي مهر**
۶۵. سرغندوی (ناب، مشهور) پوږي
۶۶. ډارونکی سېلاب (پښتو ناول)
۶۷. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
۶۸. د پخوانيو جوماتونو **توپير** د نن سره
۶۹. د مور **وژونکی (قاتل)**، (پښتو ناول)
۷۰. د مور مېړه (پښتو ناول)
۷۱. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۷۲. لېونی **ملا** (پښتو ناول)
۷۳. **خوان شهيد** (پښتو ناول)
۷۴. **توده برستن** (پښتو ناول)
۷۵. نورک اکا (پښتو ناول)
۷۶. غریبک (پښتو ناول)
۷۷. د ژوند **خوړې** او **ترڅې** (پښتو ناول)
۷۸. الماء [ديارلس کلنه فلسطينی انجلۍ تر نړېدلې ودانۍ (پښتو ناول)]
۷۹. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد پنجم)
۸۰. ادبي لښتې / چوب ادبی
۸۱. د ښاروالۍ کارېگر (پښتو ناول)
۸۲. د خاورو لاندې ښار (د عينک مسو کان ته څېرمه)
۸۳. شهرۍ زیر خاک (نزدیک معدن مس عينک)

بي وخته سيلاب

.....

ساختمان های کانتینری	۸۴.
کانتینري ودانی	۸۵.
Architecture of Buddhist temple in Kabul city	۸۶.
بنکلي هوسی (پښتو کیسه)	۸۷.
خره بیزو (پښتو کیسه)	۸۸.
سور تنور (پښتو ناول)	۸۹.
سپین کارغه (پښتو داستان)	۹۰.
لپونی لپوه (پښتو داستان)	۹۱.
بندي مرغه (پښتو داستان)	۹۲.
بي وخته سيلاب (پښتو ناول)	۹۳.

بي وخته سيلاب

.....

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. هنر خطاطی و میناتورۍ در مراد خانی
۲. هنر کلالی در مرادخانی
۳. د ژوند پای

بې وخته سیلاب

.....

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

A timeless flood

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar
Date: October - November /2027

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library